

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/169/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2120011057
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2120011057.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Rastislava Kresla a JUDr. Ladislava Révesa, v konaní o žiadosti odsúdeného N. H., nar. XX.XX.XXXX v D., o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, na verejnom zasadnutí konanom dňa 10.09.2020 v Trnave, prejednal sťažnosť odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu v Trnave zo dňa 10.07.2020, sp. zn. 9PP/73/2020 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného N. H., nar. XX.XX.XXXX v D., zamietla.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd rozhodol podľa § 66 odsek 1 písm. b/, odsek 2 Trestného zákona tak, že žiadosť odsúdeného N. H. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložil Okresný súd Levice rozsudkom zo dňa 16.05.2018, sp. zn. 1T/24/2017 podľa § 225 odsek 5 Trestného zákona v trvaní 2 rokov a 6 mesiacov nepodmiennečne, ktorý v súčasnosti vykonáva v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, zamietla.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v rozsahu č.l. 45-46 spisu.

Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote, ihneď po jeho vyhlásení na verejnom zasadnutí, zahlásil sťažnosť odsúdený č.l. 43 spisu.

Prokurátor prítomný na verejnom zasadnutí sa vzdal práva na podanie sťažnosti č.l.43 spisu.

Odsúdený prostredníctvom svojho obhajcu písomne odôvodnil zahlásenú sťažnosť v rozsahu č.l. 48-50 spisu v ktorej poukázal na časové hľadisko celého konania, ktorým bolo rozhodované o návrhu na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Návrh bol podaný dňa 12.05.2020, pričom verejné zasadnutie na ktorom bolo rozhodované o návrhu o podmiennečné prepustenie sa konalo až dňa 10.07.2020, čo znamená, že okresný súd takmer do posledného dňa využil lehotu, ktorá mu je uložená v ustanovení § 415 odsek 4 Trestného zákona. Písomne vyhotovenie uznesenia bolo doručené obhajcovi až 24.08.2020 to znamená, že od podania návrhu po doručení jeho písomného vyhodnotenia ubehlo viac než 3 mesiace. Samotné vyhotovenie písomného znenia uznesenia trvalo súdu takmer mesiac a pol. S prihliadnutím na to v akej výmere bol trest odňatia slobody uložený, ako i s prihliadnutím na to, po akej lehote je možné opakovať žiadosť o podmiennečné prepustenie z trestu odňatia slobody má za to, že konaním súdu vznikli v tomto konaní neprípustné prieťahy. Ak by krajský súd vyhodnotil uplatnené sťažnostné argumenty za dôvodné a bol by vytvorený priestor na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody tak je zrejmé, že práve konaním súdu bolo ďalšie zotrvanie vo výkone trestu odňatia slobody nedôvodne predlžované.

Žiadal krajský súd, aby zohľadnil pri rozhodovaní o podanej sťažnosti skutočnosť, že dňa 04.03.2020 bolo zo strany ministra spravodlivosti podané dovolanie proti rozsudku Okresného súdu Levice sp. zn. 1T/24/2017 zo dňa 16.05.2018 a konanie, ktoré mu predchádzalo. Dovolanie bolo podané z dôvodu podľa ustanovenia § 371 odsek 1 písm. c/ zák. č. 300/2005 Z. z., pretože napadnutým rozhodnutím a konaním, ktoré mu predchádzalo, bol porušený zákon v ustanovení § 37 odsek 2, § 238 odsek 1 a § 241 odsek 1 písm. f/ Trestného zákona v neprospech N. H.. Má za to, že keďže došlo k podaniu dovolania zo strany ministerstva spravodlivosti tak existuje značná pravdepodobnosť zrušenia rozsudku, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody a ktorý momentálne vykonáva.

Namietal, že okresný súd sa vo svojom rozhodnutí nevysporiadal s čestným prehlásením I. H. a Q. H. o možnosti zriadenia trvalého bydliska v nehnuteľnosti ktorej sú vlastníci a ani so skutočnosťou, že je otcom sedemročných dvojčiek, čím zaťažil napadnuté uznesenie vadou nepreskúmateľnosti. Je toho názoru, že predložené doklady mali dostatočnú váhu a relevanciu na to, aby sa s nimi súd aspoň nejakao zaoberal. Okresný súd však predloženým dôkazom nevenoval žiadnu časť odôvodnenia napadnutého uznesenia. Uvedené skutočnosti boli podstatné najmä v súvislosti s treťou zákonnou podmienkou pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorým je dôvodné očakávanie, že po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody povedie riadny život.

Ku skutok za ktorý je v súčasnosti vo výkone trestu odňatia slobody uviedol, že sa stal ešte v priebehu roku 2008 a má za to, že tento trestný čin bol dokonaný už v momente kedy bola podaná žiadosť o dôchodok. Preto nie je možné argumentovať tak ako to uviedol okresný súd na strane 4 napadnutého uznesenia.

V zmysle aktuálneho odpisu z registra trestov je zrejmé, že za všetky skutky za ktoré bol uznaný vinným mu boli uložené primerané tresty a spáchal ich až po spáchaní skutku za ktorý momentálne vykonáva trest odňatia slobody. To znamená, že v tomto prípade nie je možné hovoriť o tom, že uložené tresty nemali na jeho osobu prevýchovný charakter a teda, že z momentálne vykonávaného trestu odňatia slobody by z tohto dôvodu nemohol byť podmiennečne prepustený na slobodu. Prevýchovný charakter mali na jeho osobu všetky tresty, ktoré mu boli uložené.

Konštatovanie súdu k nesplneniu druhej materiálnej podmienky nepovažuje za presné a zohľadňujúce správu, ktorá bola vyhotovená zo strany ústavu na výkon trestu odňatia slobody nakoľko v správe je uvedené, že išlo o nedostatky menej závažného charakteru, o čom sa okresný súd nijakým spôsobom nezmenil. Okresný súd sa absolútne nezaoberal pozitívnym hodnotením jeho osoby, ktoré nie je v žiadnom prípade zanedbateľné. Neprihliadol, že v osobných veciach si udržiava primeraný poriadok, že má osvojené zásady osobnej hygieny, v kolektíve odsúdených nevyvoláva žiadne konflikty a ani sa do žiadnych nezapájal, rešpektuje pokyny a príkazy príslušníkov.

Keďže sa okresný súd nedostatočne vysporiadal s celým rozsahom hodnotenia jeho osoby a doslovne opomenul všetky pozitívne časti tohto hodnotenia je nutné konštatovať, že vyhodnotenie správy bolo zo strany súdu veľmi jednostranné, keďže neuviedol prečo nepovažoval za podstatné aj pozitívne časti hodnotenia, považuje konanie súdu za rozporné s ustanovením § 2 odsek 12 Trestného poriadku ako aj v rozpore s ustanovením § 176 odsek 2 Trestného poriadku.

Okresný súd sa nemá zaoberať zahladeným disciplinárnym trestom a skutočnosť, že nedosiahol žiadnu disciplinárnu odmenu nie je žiadnou podmienkou pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu.

Súd žiadnym spôsobom nevysvetlil prečo je toho názoru, že nie je naplnená tretia podmienka pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody to znamená, že nie je naplnené dôvodné očakávanie vedenia riadneho života. Na strane 3 napadnutého uznesenia sa uvádza zároveň aj tá skutočnosť, že pri rozhodovaní o žiadosti o podmiennečné prepustenie z väzby sa prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to v akom ústave sa trest vykonáva. V ďalšom znení napadnutého uznesenia sa však uvedené kritéria nijakým spôsobom nerozoberajú, preto nie je zrejmé, či a akým spôsobom na tieto kritériá súd prihliadol.

V závere navrhol, aby krajský súd rozhodol o podanej sťažnosti sám a to tak, že ho podmiennečne prepustí z výkonu trestu odňatia slobody.

Podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

a/ správnosť výrokov napadnutého uznesenia proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť

b/ konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Krajský súd v Trnave podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku, na podklade včas podanej sťažnosti, preskúmal zákonnosť a dôvodnosť napadnutého uznesenia, ako i konanie, ktoré mu predchádzalo a tak zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Z obsahu spisového materiálu sťažnostný súd, zhodne ako okresný súd zistil, že :

- odsúdený N. H. vykonáva trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Levice zo dňa 16.05.2018, sp. zn. 1T/24/2017 a to pre zločin subvenčného podvodu podľa § 225 odsek 5 Trestného zákona v trvaní 2 rokov 6 mesiacov nepodmienečne, ktorý v súčasnosti vykonáva v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia
- lehota na podanie žiadosti podľa § 66 odsek 1 písm. b/ Trestného zákona uplynula dňa 13.05.2020, predpokladaný koniec trestu má odsúdený dňa 13.03.2021

Z hodnotenia riaditeľa ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou vyplýva

- správanie a vystupovanie odsúdeného je na menej uspokojivej úrovni, nedostatky menej závažného charakteru sa opakovane vyskytujú v dodržiavaní ústavného poriadku a časového rozvrhu dňa
- v osobných veciach si udržiava primeraný poriadok, zásady osobnej hygieny má osvojené, konflikty nevyvoláva ani sa do nich nezapája, pokyny a príkazy príslušníkov rešpektuje, výkonom funkcie z radov odsúdených nebol poverený
- nebol disciplinárne odmenený a disciplinárny trest nemá vykázaný
- záujem o vzdelávanie neprejavil, neabsolvoval žiadny rekvalifikačný kurz ani iné formy vzdelávania
- pracovne zaradený bol na viacerých pracoviskách z ktorých bol vyradený pre nevládnutie technológie práce a slabé pracovné výkony, v súčasnosti je opätovne zaradený na pracovisku Euroobuv II, kde pracovná morálka je kompetentnými pracovníkmi hodnotená priemerne
- zapája sa do činností pre všeobecný rozvoj osobnosti odsúdeného v oblasti udržiavania čistoty a upravenosti ubytovacích a spoločných priestorov ústavu
- odsúdený čiastočne plní ciele programu zaobchádzania
- resocializačná prognóza je podľa hodnotenia rizika sociálneho zlyhania menej priaznivá (opakovane súdne trestaný, spáchaný zločin, základné vzdelanie, bez trvalého zamestnania, zlá finančná situácia, v minulosti psychiatricky liečený)
- vzhľadom na resocializačnú prognózu a trestnú minulosť čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie, odporúča ho podmiennečne prepustiť s dohľadom
- z registra trestov odsúdeného vyplýva, že bol 10-krát súdne trestaný
- z čestného prehlásenia I. H. a Q. H. vyplýva, že umožnil odsúdenému aby mohol bývať a zriadiť si trvalý pobyt v rodinnom dome so súpisným číslom XXX, D.. Odsúdený zároveň na verejnom zasadnutí uviedol, že má dvojččky vo veku 7 rokov.

Krajský súd je toho názoru, že okresný súd po obdržaní žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody postupoval procesne bez akýchkoľvek pochybení, keď vo veci určil termín verejného zasadnutia na 10.07.2020, kde mal odsúdený možnosť vyjadriť sa k

svojomu správaniu, zistil stanovisko prokurátora, vykonal všetky dôkazy, ktoré sú potrebné pre objektívne a zákonné rozhodnutie o žiadosti odsúdeného a rozhodol spôsobom, ktorý si osvojil aj krajský súd.

Vo svojom uznesení okresný súd v súlade s ustanovením § 176 odsek 2 Trestného poriadku rozviedol všetky zákonné a právne skutočnosti, na základe ktorých má za to, že žiadosti odsúdeného o podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nie je možné vyhovieť.

Krajský súd sa s dôvodmi uvedenými v napadnutom uznesení stotožňuje a osvojil si ich a preto v podrobnostiach na ne odkazuje.

Podľa § 66 odsek 1 Trestného zákona, súd môže odsúdeného podmienčne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 odsek 2 Trestného zákona, pri rozhodovaní o podmienčnom prepustení prihliadne súd aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Prvá materiálna podmienka, teda či odsúdený vo výkone trestu odňatia slobody plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie, sa preukazuje prostredníctvom príslušného ústavu na výkon trestu v hodnotení odsúdeného. Čo obsahuje takéto hodnotenie určuje § 62 zák. č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody. O tom, či sa odsúdený polepšil svedčí okrem iného aj to, či si riadne a zodpovedne plnil svoje povinnosti, ktoré pre neho vyplývajú z príslušných právnych predpisov, dodržiava ústavný poriadok, stanovený režim, či plní pokyny príslušníkov zboru väzenskej a justičnej stráže, dodržiava povinnosti a zákazy, ktoré obsahuje zákon o výkone trestu odňatia slobody a vyhláška k tomuto zákonu, ktorou sa vydáva poriadok výkonu trestu a podobne.

Splnenie druhej materiálnej podmienky a to, že od odsúdeného možno očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, súd skúma a objasňuje komplexnejšie. Je potrebné posúdiť všetky okolnosti súvisiace s osobou odsúdeného, jeho osobné a charakterové vlastnosti, celkový postoj k spoločenským normám a pravidlám, prostredie v ktorom žil pred nástupom na výkon trestu, akej povahy a charakteru bola spáchaná trestná činnosť. To všetko sa skúma za jediným účelom a to takým, či možno prijať prognózu, že odsúdený v prípade prepustenia na slobodu povedie riadny život to znamená, život v súlade s právnymi etickými a morálnymi normami spoločnosti (nález Ústavného súdu SR III ÚS 154/09 z 10. novembra 2009).

Aj podľa názoru sťažnostného súdu odsúdený splnil formálnu podmienku pre podmienčné prepustenie, kedy vykonal potrebnú časť uloženého trestu v zmysle § 66 odsek 1 písm. b/ Trestného zákona.

Sťažnostný súd konštatuje, že u odsúdeného nebola splnená prvá materiálna podmienka, pretože správanie odsúdeného počas výkonu trestu odňatia slobody je na menej uspokojivej úrovni, nedostatky menej závažného charakteru sa opakovane vyskytujú v dodržiavaní ústavného poriadku a časového rozvrhu dňa, odsúdený počas výkonu trestu odňatia slobody nebol disciplinárne odmenený. Z viacerých pracovísk bol vyradený pre nezvládnutie technológie práce a slabé pracovné výkony. V súčasnosti je kompetentnými pracovníkmi jeho pracovná morálka hodnotená priemerne. Nemožno opomenúť, že odsúdený čiastočne plní ciele programu zaobchádzania.

Nebola splnená ani druhá materiálna podmienka a to, že vzhľadom na osobu odsúdeného nemožno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, nakoľko skúsenosti s predchádzajúcim spôsobom života nesvedčia v prospech novej prognózy, že by v prípade prepustenia na slobodu viedol riadny život. Takéto očakávanie je nereálne, pretože odsúdený počas pobytu na slobode sa

dopúšťal opakovane trestnej činnosti, za ktorú bol 10-krát súdne trestaný. Podľa hodnotenia riaditeľa ústavu resocializačná prognóza je podľa hodnotenia rizika sociálneho zlyhania menej priaznivá a to teda s prihliadnutím na : opakovane súdne trestaný, spáchaný zločin, základné vzdelanie, bez trvalého zamestnania, zlá finančná situácia, v minulosti psychiatricky liečený. Výkon trestu odňatia slobody plní účel čiastočne a to vzhľadom na resocializačnú prognózu a trestnú minulosť.

Na to aby mohol byť odsúdený podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody je potrebný záver, že výkon trestu odňatia slobody plní svoj účel, čo v danom prípade splnené nebolo.

K sťažnostným námietkam

Podľa § 415 odsek 4 Trestného poriadku, o návrhu podľa odsekov 1 až 3 rozhodne súd najneskôr do 60 dní od jeho doručenia.

Podľa § 172 odsek 3 Trestného poriadku, rozsudok treba písomne vyhotoviť vo väzobných veciach najneskôr do 10 pracovných dní, v ostatných veciach do 30 pracovných dní odo dňa jeho vyhlásenia ak ho zo závažných dôvodov nemožno v tejto lehote vyhotoviť, predseda súdu môže povoliť ďalšiu lehotu najviac však dvojnásobok uvedených lehôt. O tomto súd upovedomí strany.

Podľa § 180 Trestného poriadku, ak tento diel neustanovuje niečo iné použijú sa na uznesenie primerané ustanovenia prvého oddielu tejto hlavy o rozsudku.

Sťažnostný súd konštatuje, že 60-dňová lehota uvedená v ustanovení § 415 odsek 3 Trestného poriadku je poriadkovou lehotou, ktorá v prípade jej nedodržania nespôsobuje nezákonnosť rozhodnutia. Táto lehota vyjadruje len verejný záujem na urýchlennom rozhodovaní vo veciach podmiennečného prepustenia.

Na vyhotovenie uznesenia mal sudca 30 pracovných dní. Uznesenie bolo vyhlásené 10.07.2020. Uznesenie bolo vyhotovené 06.08.2020 a expedované bolo 19.08.2020, to znamená, že v zákonom stanovenej lehote.

Sťažnostný súd teda konštatuje, že zo strany súdu neboli porušené lehoty v zmysle ustanovenia § 415 odsek 3 Trestného poriadku a v zmysle § 172 odsek 3 Trestného poriadku.

Skutočnosť, že minister spravodlivosti Slovenskej republiky podal dňa 04.03.2020 dovolanie proti rozsudku Okresného súdu Levice sp. zn. 1T/24/2017 zo dňa 16.05.2018 nemá vplyv na rozhodovanie o podmiennečnom prepustení, nakoľko doposiaľ Najvyšší súd Slovenskej republiky o podanom dovolaní nerozhodol, preto odsúdený doposiaľ vykonáva právoplatne uložený trest odňatia slobody rozsudkom Okresného súdu Levice

K materiálnym podmienkam

K splneniu prvej materiálnej podmienky sťažnostný súd dodáva, že z hodnotenia riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody nevyplýva, že sa odsúdený polepšil o čom svedčí, že sa opakovane vyskytujú nedostatky menej závažného charakteru v dodržiavaní ústavného poriadku a časového rozvrhu dňa, jeho správanie je na menej uspokojivej úrovni a nebol disciplinárne odmenený. Je pravda, že okrem týchto negatívnych poznatkov sú v hodnotení uvedené i pozitívne ako je dodržiavanie hygieny, nevyvolávanie konfliktov, rešpektovanie príkazov príslušníkov. Tieto pozitíva, na ktoré poukazuje odsúdený je však potrebné hodnotiť ako správanie, ktoré patrí medzi povinnosti odsúdeného vyžadované ústavným poriadkom. Uvedené v súhrne však vedie k záveru, že odsúdený len čiastočne plní ciele programu zaobchádzania.

Na to, aby mohol byť odsúdený podmiennečne prepustený a splnil prvú materiálnu podmienku je potrebné, aby dosiahol určité disciplinárne odmeny, ktoré by preukazovali jeho snahu po náprave, aby boli z jeho strany plnené ciele zaobchádzania, čo však na strane odsúdeného splnené nebolo.

Ako bolo vyššie uvedené, pri splnení tejto druhej materiálnej podmienky je potrebné posudzovať všetky okolnosti súvisiace s osobou odsúdeného, jeho osobné a charakterové vlastnosti, celkový postoj k

spoločenským normám a pravidlám, na prostredie v ktorom žil pred nástupom na výkon trestu, povahu a charakter spáchanej trestnej činnosti. Vzhľadom na osobu odsúdeného možno konštatovať, že ide o osobu so sklonsmi k páchaniu trestnej činnosti, o čom svedčí 10 záznamov v registri trestov (aj keď na niektoré odsúdenia sa neprihliada, hovoria o osobe odsúdeného a jeho sklonsch k porušovaniu zákona). Vo výkone trestu je pre zločin. K doterajšiemu spôsobu života je potrebné uviesť, že pre svoje správanie bol v ústavnej starostlivosti a taktiež v Reedukačnom centre v Kremnici, doposiaľ nebol nikde zamestnaný, udržiava kontakt s družkou, deťmi, matkou a súrodencami, môže bývať v nehnuteľnosti, ktorá patrí z časti jeho matke. V súhrne sťažnostný súd konštatuje, že vzhľadom na osobu odsúdeného, jeho resocializačnú prognózu, ktorá je menej priaznivá je možné konštatovať, že od odsúdeného nie je možné očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Sťažnostný súd pripomína, že podmiennečné prepustenie je významným výchovným prostriedkom trestného práva avšak jeho podstata netkvie v tom, aby páchatel bol za dobré správanie prípadne dobrú prácu vo výkone trestu automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby. Podmiennečné prepustenie bude odôvodnené len vtedy, ak vzhľadom na účel trestu a ďalšie okolnosti existuje odôvodnený predpoklad, že odsúdený bude aj na slobode viesť riadny život a že pre spoločnosť tu nie je príliš veľké riziko jeho recidívy (viď uznesenie Ústavného súdu SR zo 14.02.2008 sp. zn. IV ÚS 53/2008).

Rozhodnutia o podmiennečnom prepustení má fakultatívnu povahu, čo znamená, že naň neexistuje právny nárok ktorého by sa mohol odsúdený domáhať ihneď ako sa po určité zákonom stanovenej dobe správal vo výkone trestu odňatia slobody slušne a vzorne si plnil uložené povinnosti.

V tomto prípade sa však uvedené skutočnosti na osobu odsúdeného nevzťahujú, pretože odsúdený iba čiastočne plní ciele stanovené programom zaobchádzania a čiastočne splňa podmienky na podmiennečné prepustenie.

Podľa § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku, nadriadený orgán zamietne sťažnosť ak nie je dôvodná.

Keďže krajský súd nezistil žiadne dôvody pre zmenu napadnutého uznesenia, ktoré by boli v prospech odsúdeného, sťažnosť ako nedôvodnú v zmysle ustanovenia § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.